

УДК 619:616.36-007.17-084:636.4.053

ДЫСТРАФІЧНЫЯ ЗМЯНЕННІ Ў ПАРЭНХІМЕ ПЕЧАНИ СВІНАМАТАК ПАДЧАС ПАРОСНАСЦІ

Хлебус Н.К., Пятроўскі С.У.

ААТ «Віцебскі камбінат хлебапрадуктаў»

УА «Віцебская ордэна «Знак Пашаны» дзяржаўная акадэмія
ветэрынарнай медыцыны»

г. Віцебск, Рэспубліка Беларусь

У сучаснай ветэрынарнай літаратуры маюцца шматлікія спасылкі на шырокае распаўсюджванне ў свінняў гепатозаў і гепатытаў. Гэтыя хваробы маюць часцей за ўсё таксічнае паходжанне і значна пагаршаюць гаспадарчыя паказчыкі свінагадоўчых прадпрыемстваў. Аднак гэтыя доследы тычацца перш за ўсё парсучкоў груп дарошчвання. Дадзеныя адносна іншых полаўзроставых груп свінняў у даступных крыніцах практычна адсутнічаюць. Пры гэтым падчас дыягнастычных даследаванняў выкарыстоўваліся пераважна біяхімічныя метады.

У сувязі з гэтым мэтай нашай працы стала вывучэнне дынамікі біяхімічных паказчыкаў, якія характарызуюць сіндром пячоначна-клеткавай недастатковасці ў свінаматак ва ўзроставай дынаміцы і ў залежнасці ад фізіялагічнага стану.

Ва ўмовах свінагадоўчага комплексу (СК-54) былі сфарміраваныя некалькі групаў свінаматак: аплодненыя свінкі (30 і 90 дзён пароснасці), свінаматкі, пасля 2-3 парашэння (30 і 90 дзён пароснасці), свінаматкі пасля чатырох і больш парашэнняў (30 і 60 дзён пароснасці). У кожную групу ўваходзіла па 25 жывёл. Ад усіх свінаматак бралася кроў, у якой вызначалі канцэнтрацыі альбуміну (АЛ), агульнага халестеролу (АХ) і актыўнасць халінэстеразы (ХЭ). Усе атрыманыя вынікі былі статыстычна апрацаваны з выкарыстаннем пакета праграм Microsoft Excel.

Падчас доследаў было вызначана, што ў аплодненых свінак у 30 дзён пароснасці канцэнтрацыя АЛ ў крыві склала $37,62 \pm 3,255$ г/л, АХ – $2,29 \pm 0,626$ ммоль/л, а актыўнасць ХЭ – $482,34 \pm 65,852$ ІА/л. Ва ўсіх даследаваных жывёл вывучаныя паказчыкі знаходзіліся ў межах хістанняў. У свінаматак з 2 ці 3 апаросамі значэнні дадзеных паказчыкаў была ніжэйшыя адпаведна на 3,5, 2,6 і 5,9%. Для свінаматак з 4 і больш парашэннямі гэтыя паказчыкі былі яшчэ больш ніжэйшымі – на 4,8, 3,2 і 6,4%.

У 90 дзён пароснасці ўтрыманне ў крыві АЛ у маладых свінаматак (пасля першага апладнення) склала $35,91 \pm 5,632$ г/л, АХ – $2,44 \pm 0,406$ ммоль/л, а актыўнасць ХЭ – $478,71 \pm 97,338$ ІА/л. Пры гэ-

тым толькі ў 4 жывёл для АЛ і АХ і ў 3 жывёл для ХЭ паказчыкі выходзілі за ніжнія межы фізіялагічных хістанняў. Што тычыцца больш сталых свінаматак, то пасля 2-3 парашэння ўтрыманне ў іх крыві АЛ было меншым на 20,9%, АХ – на 23,9%, а актыўнасць ХЭ – на 5,7%. Пры гэтым, у 48% свінаматак канцэнтрацыя АЛ знаходзілася ніжэй за ніжнюю мяжу фізіялагічных паказчыкаў. Для АХ гэтая лічба склала 36%, для ХЭ – 20%.

У свінаматак з 4 і больш парашэннямі ўтрыманне ў крыві АЛ, АХ і ХЭ было меншым у 90 дзён параснасці ў параўнанні з маладымі свінаматкамі на 24, 6,5 і 12,9%. Колькасць свінаматак, у якіх значэнні біяхімічных паказчыкаў выходзілі за ніжнюю мяжу фізіялагічных хістанняў, склала 48% для АЛ, 52% для АХ і 48% для ХЭ.

Праведзеныя доследы паказалі, што падчас параснасці ў свінаматак адбываецца рост дыстрафічных зменаў у парэнхіме печані. Найбольш значныя змяненні назіраюцца ў свінаматак старэйшых узростаў. Наяўнасць такіх змяненняў у свінаматак патрабуе распрацоўкі прафілактычных мерапрыемстваў, накіраваных на карэкцыю функцыянальнай актыўнасці печані.

УДК 619:579.842.14

ПРИМЕНЕНИЕ ФОРМАЛИНА И ТИОМЕРСАЛА ДЛЯ ИНАКТИВАЦИИ САЛЬМОНЕЛЛ И ИХ ТОКСИНОВ

Ходр Мунзер Мухаммад

УО «Витебская ордена «Знак Почёта» государственная академия
ветеринарной медицины»

г. Витебск, Республика Беларусь

Специфическую профилактику многих болезней бактериальной и вирусной природы осуществляют инактивированными вакцинами. В качестве инактиванта традиционно используют формалин. Это вещество применяют для инактивации культур сальмонелл при получении противосальмонеллезных вакцин и поливалентного антигена, предназначенного для гипериммунизации волов-производителей специфической лечебно-профилактической сыворотки. Для инактивации допускается формалин, содержащий не менее 36% формальдегида. К культуре сальмонелл добавляют 0,3-0,4% формалина, и процесс инактивации проводят в течение 20-25 суток при периодическом перемешивании культуры. Недостатком такого способа инактивации является его длительность, возможное нарушение антигенной структуры сальмонелл и в этой связи снижение иммуногенной активности бактериальных анти-